ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v senátě složeném z předsedy JUDr. Martina Zelenky a soudců JUDr. Michaely Pařízkové a JUDr. Michala Hodouška ve veřejném zasedání konaném dne 19. března 2019 odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozené [datum], a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a poškozené České republiky – ministerstva spravedlnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. října 2018 č. j. 9 T 5/2018 – 2461 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek částečně zrušuje, a to z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu ve výroku o trestu a ve výroku o zabrání věcí podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ohledně jeho osoby, z podnětu odvolání obžalované [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu ve výroku o trestu ohledně její osoby, z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu ve výroku o náhradě škody týkajících se těchto dvou obžalovaných ohledně poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovny ČR stran částky ve výši 494 Kč, z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a poškozené České republiky – ministerstva spravedlnosti podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu ve výroku o náhradě nemajetkové újmy ohledně poškozeného Ministerstva spravedlnosti ČR.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] se odsuzuje podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 54 odst. 2 tr. zákoníku pro zvlášť závažné zločiny uvedené ve výroku napadeného rozsudku a pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 5 T 21/2017, k souhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na 28 (dvacet osm) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Zároveň se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 5 T 21/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to 1 kusu samonabíjecí pistole stříbrné barvy, zn. IZZARA, ráže 7,65 mm Browning, v. č. 732 včetně 1 kusu zásobníku, 1 kusu samonabíjecí pistole zn. Dreyse, model 1908, ráže 6,35 mm Browning, v. č. 59603 se zásobníkem, 1 kusu kovové skříňky s obsahem 77 kusů ostrých nábojů ráže 6,35 mm Browning a 109 kusů ostrých nábojů ráže 7,65 mm Browning.

Obžalovaná [jméno] [příjmení] se odsuzuje podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 54 odst. 2 tr. zákoníku k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na 30 (třicet) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinni zaplatit rukou společnou a nerozdílnou na náhradě škody České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, Praha 2 částku 600 000 Kč.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. října 2018 č. j. 9 T 5/2018 – 2461 byli obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými ad 1) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku, spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ukončeným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ad 2) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ukončeným ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ad 3) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ukončeným ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, ad 4) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, ukončeným ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, ad 5) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a obžalovaná [jméno] [příjmení] současně přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaný [příjmení] [příjmení] ad 6) přečinem nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, a obžalovaný [jméno] [příjmení] ad 1) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku, spáchaným formou návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a ad 2) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaným formou návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, za což byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] odsouzen podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 54 odst. 3 tr. zákoníku pro tyto zvlášť závažné zločiny a pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 5 T 21/2017 k souhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí s tím, že podle § 54 odst. 4 tr. zákoníku se doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 5 T 21/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému [jméno] [příjmení] uložen trest propadnutí věci, a to 1 kusu samonabíjecí pistole stříbrné barvy, zn.

IZZARA, ráže 7,65 mm Brovning, v. č. 732 včetně 1 kusu zásobníku, 1 kusu samonabíjecí pistole zn. Dreyse, model 1908, ráže 6,35 mm Browning, v. č. 59603 se zásobníkem 1 kusu kovové skříňky s obsahem 77 ks ostrých nábojů ráže 6,35 mm Browning a 109 kusů ostrých nábojů ráže 7,65 mm Browning. Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla odsouzena podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 54 odst. 3 tr. zákoníku k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí s tím, že podle § 54 odst. 4 tr. zákoníku se doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu nezapočítává. Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku byla pro výkon tohoto trestu zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl odsouzen podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi roků s tím, že podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku bylo vysloveno zabrání věci a to 1 kusu kordíku Luftwaffe WW II., 1 kusu dýky Waffen SS WW II., 1 kusu bodáku s bajonetem, 1 kusu tesáku v pochvě, 1 kusu nože zavíracího stříbrné barvy, 1 kusu originál vrhacího nože, 1 kusu nože bez pochvy, 1 kusu zavíracího nože zn. Columbia, 1 kusu břitvy, 1 kusu vrhacího prostředku – hvězdice, 2 kusů pěstního kovového boxeru, 1 balení airsoftových kuliček, 2 kusů bombiček plynových, 1 kusu pistolového podpažního pouzdra textilního černé barvy, 1 kusu textilního pouzdra pistolového opaskového, 1 kusu pouzdra plastového žluté barvy s diabolkami a airsoftovými kuličkami, 1 balení plastové tuby naplněné airsoftovými kuličkami, 1 balení plastového od bonbonů Tic-Tac naplněné airsoftovými kuličkami, 1 kusu palné zbraně – pětiranového flobertkového revolveru zn. EKOL, model ARDA, ráže 4 mm Flobert, v.č. EAR -1420027, 5 kusů ostrých nábojů Flobert, ráže 4 mm Randz.court., 4 kusů expanzních nábojek ráže 9 mm P.A.Blanc., 6 kusů expanzních nábojek ráže 9 mm R Blanc. a 1 kusu palné expanzní zbraně – revolveru turecké značky EKOL, model VIPER, ráže 9 mm R Blanc, v.č. E4VP -1390026. Podle § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku bylo vysloveno zabrání věci, a to osobního motorového vozidla Škoda Felicia, barvy červená metalíza, VIN: TMBEFF614T0144835, rok výroby 1995, rz. 5H4 93-25. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni povinnými zaplatit rukou společnou a nerozdílnou na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, Hradec Králové, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Hořická 1710/19a částku 8 245 Kč, Ministerstvu spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, Praha 2 jako úhradu nemajetkové újmy částku 600 000 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], narozené 15. 5. 1982, bytem Praha 9, Pešlova 360/20 na náhradě škody částku 9 680 Kč a na úhradě nemajetkové újmy částku 200 000 Kč, poškozené nezletilé [jméno] [příjmení], narozené 11. 9. 2001, bytem Praha 9, Pešlova 360/20 jako náhradu nemajetkové újmy částku 200 000 Kč, nezletilému [jméno] [příjmení], narozenému 28. 7. 2005, bytem Praha 9, Pešlova 360/20 jako náhradu nemajetkové újmy částku 200 000 Kč, poškozené [jméno] [příjmení], narozené 11. 12. 1968, bytem Praha 10, Korunní 2569/108f jako náhradu nemajetkové újmy částku 100 000 Kč. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni povinnými zaplatit rukou společnou a nerozdílnou Všeobecné zdravotní pojišťovně, Hradec Králové, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Hořická 1710/19a částku 494 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli poškození [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Praha 9, Pešlova 360/20, nezletilá [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Praha 9, Pešlova 360/20, nezletilý [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Praha 10, Korunní 2569/108f odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu škody a na úhradu zbytku nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Podle skutkových zjištění krajského soudu se měli obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dopustit výše uvedených trestných činů tím, že ad 1) v dosud přesně neustanovené době, v průběhu měsíců března až června 2016, v herně Levín, ul. Komenského čp. 317, Nová Paka, Královéhradecký kraj, po vzájemné domluvě a poté, co

[jméno] [příjmení] úmyslně vzbudil rozhodnutí a navedl ke spáchání trestné činnosti [jméno] [příjmení] a po předchozím společném uvážení spočívajícím ve volbě místa, času a plánování způsobu usmrcení poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení] dne 30. 6. 2016 v ulici Čelakovského čp. 463 v Nové Pace, Královéhradecký kraj, v budově pobočky pojišťovny Kooperativa Vienna Insurance Group a.s., se sídlem Pobřežní 665/211, Praha 8, uzavřel a sjednal s poškozeným pod smyšlenou legendou získání finančního bonusu pro poškozeného z uzavřené pojistné smlouvy pojistnou smlouvu č. 1422924357, s možným finančním plněním v rozmezí 500 000 až 1 000 000 Kč v případě závažného úrazu nebo smrti poškozeného, v případě úrazu a zejména smrti poškozeného byl s [jméno] [příjmení] domluven, že z pozice zaměstnance pojišťovny pojistnou událost vyřídí a o zisk z plnění pojistné události se [jméno] [příjmení] rovným dílem rozdělí s [jméno] [příjmení], po předchozí dohodě s [jméno] [příjmení], která převzala od poškozeného [jméno] [příjmení] obsluhu v herně, v době od 02.30 do 03.30 hodin dne 29. 7. 2016 na odlehlém místě na asfaltové pozemní spojovací komunikaci mezi městem Lázně Bělohrad a místní lokalitou Byšičky, Královéhradecký kraj, pod záminkou společné krádeže vloupáním do kostela, vylákal [příjmení] [příjmení] poškozeného [jméno] [příjmení] na shora uvedené místo, nařídil mu vypnout mobilní telefon, vysadil jej na pozemní komunikaci a předal mu baterku a reflexní pásku s tím, aby si s baterkou svítil, z tohoto místa odjel, otočil vozidlo a následně ihned poté po cestě směřující od kostela v lokalitě Byšičky k městu Lázně Bělohrad za užití motorového vozidla zn. Škoda Felicie, [registrační značka], které řídil, najížděl na zde stojícího poškozeného, a přestože se poškozený snažil vyhnout střetu s vozidlem a uskočil do vzdálenosti cca 1 metr za hranu pozemní komunikace, v přímém úmyslu usmrtit najel na poškozeného tak, že narazil přední částí motorového vozidla do stojícího poškozeného bez toho, aby posléze po střetu vozidlo zastavil a poskytl zraněnému poškozenému pomoc, kdy poškozený [jméno] [příjmení] v důsledku střetu s vozidlem upadl na zem a utrpěl oděrky na přední straně dolního konce pravého stehna a pravého kolene, zhmoždění měkkých tkání v této oblasti a drobnou povrchní ránu na přední straně pravého kolene, což si vyžádalo lékařské ošetření v Oblastní nemocnici Jičín, kdy úmyslné jednání za použití jedoucího vozidla, směřující ke sražení poškozeného, bezprostředně směřovalo k jeho usmrcení, [jméno] [příjmení] byl o shora popsaném jednání [jméno] [příjmení] následně informován a další postup konzultovali, ad 2) v dosud přesně neustanovené době, v průběhu měsíců března až června 2016, v herně Levín, ul. Komenského čp. 317, Nová Paka, Královéhradecký kraj, po vzájemné domluvě a poté, co [jméno] [příjmení] úmyslně vzbudil rozhodnutí a navedl ke spáchání trestné činnosti [jméno] [příjmení] a po předchozím společném uvážení spočívajícím ve volbě, místa, času a plánování způsobu usmrcení poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného 19. 12. 1986, [jméno] [příjmení] dne 30. 06. 2016 v ulici Čelakovského čp. 463 v Nové Pace, Královéhradecký kraj, v budově pobočky pojišťovny Kooperativa Vienna Insurance Group a.s., se sídlem Pobřežní 665/211, Praha 8, uzavřel a sjednal s poškozeným pod smyšlenou legendou získání finančního bonusu pro poškozeného z uzavřené pojistné smlouvy pojistnou smlouvu č. 1422924357, s možným finančním plněním v rozmezí 500 000 až 1 000 000 Kč v případě závažného úrazu nebo smrti poškozeného a v případě úrazu a zejména smrti poškozeného [jméno] [příjmení] byl s [jméno] [příjmení] domluven, že z pozice zaměstnance pojišťovny pojistnou událost vyřídí a o zisk z plnění pojistné události se [jméno] [příjmení] rovným dílem rozdělí s [jméno] [příjmení] po spáchání skutku pod bodem 1 obžaloby, v dosud přesně neustanovené době od 23.00 dne 26. 10. 2016 do 04.00 hodin dne 27. 10. 2016 poté, co nejprve podali poškozenému [jméno] [příjmení] šálek kávy, do kterého [jméno] [příjmení] nalila roztok obsahující nejméně 4 rozpuštěné tablety léčiva Rohypnol, v úmyslu poškozeného předávkovat a přivodit stav vylučující schopnosti řídit vozidlo, mu [příjmení] [příjmení] předal motorové vozidlo Škoda Fabia Praktik bílé barvy, rok výr. 2005, [registrační značka], za účelem pomoci při převozu věcí do garáže v Jilemnici, na silnici III. třídy č. 28411 v km 3,924 v katastru obce Roztoky u Jilemnice, Liberecký kraj, poškozený [jméno] [příjmení] jako řidič vozidla po předávkování léčivem při řízení vozidla usnul a po odbrždění ruční brzdy vozidla [jméno] [příjmení] v přítomnosti [jméno] [příjmení] sjel

s vozidlem z pozemní komunikace a havaroval, kdy utrpěl zranění, a to otřes mozku lehkého stupně, zhmoždění měkkých tkání horního konce pravého předloktí a oděrky na hřbetu pravé ruky a levém koleni, když díky zádržnému systému na těle poškozeného nevznikla závažnější poranění, případně smrt, kdy jednání obžalovaných směřovalo k usmrcení poškozeného, k čemuž nedošlo v důsledku událostí na obžalovaných nezávislých, [jméno] [příjmení] byl o všem následně informován a další postup s [jméno] [příjmení] konzultoval, obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] ad 3) po spáchání skutku pod body l a 2 výroku obžaloby společným jednáním poté, co již dne 20. 5. 2017 v 15.48 hodin kontaktovali poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného 17. 11. 1967, prostřednictvím zaslaných SMS zpráv z telefonního účastnického čísla + [tel. číslo] 110 s nabídkou prodeje zbraní, uniforem a vyznamenání německé armády, když informace k poškozenému získali na jeho webové stránce s uvedením telefonního čísla, po předchozím uvážení spočívajícím ve volbě osoby, místa, času a způsobu usmrcení, pod smyšlenou záminkou, sjednali s poškozeným schůzku na den 21. 5. 2017 v době od 19.00 hodin do 19.30 hodin, se kterou poškozený [jméno] [příjmení] souhlasil a potvrdil setkání SMS zprávou ve 14.19 hodin, se v přímém úmyslu poškozeného [jméno] [příjmení] usmrtit dostavili [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] na odlehlé místo poblíž hřbitova Byšičky v lokalitě Lázně Bělohrad, okres Jičín, Královéhradecký kraj, s tím, že poté, co poškozený na místo přijede, [příjmení] [příjmení] otevře dveře kufru vozidla za účelem ukázání domnělé sbírky a ihned poté [jméno] [příjmení] střelí poškozeného zezadu do hlavy pistolí zn. IZZARA, ráže 7,65 mm, kterou měla za tímto účelem u sebe připravenou a nabitou ke střelbě, následně poškozeného okradou a ponechají jeho tělo na místě, když shodou na jejich vůli nezávislých okolností se poškozený na místo nedostavil, o čemž [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] informoval prostřednictvím SMS zprávy zaslané dne 21. 5. 2017 v 19.22 hodin, ad 4) po spáchání skutku pod body l, 2 a 3 výroku obžaloby společným jednáním poté, co již dne 29. 5. 2017 kontaktovali poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného 11. 6. 1979, prostřednictvím zaslaných SMS zpráv a telefonních hovorů z telefonního účastnického čísla + [tel. číslo] 110 s nabídkou prodeje poštovních známek, neboť poškozený se zabývá sběratelskou činností a inzeroval poptávku s telefonním číslem na svoji osobu, po předchozím uvážení spočívajícím ve volbě osoby, místa, času a způsobu usmrcení, pod smyšlenou záminkou sjednali s poškozeným schůzku na den 31. 7. 2017 do lokality lesního porostu na odlehlém místě se samostatně stojícím domem v obci Uhlíře čp. 42, okres Jičín, Královéhradecký kraj, se kterou poškozený [jméno] [příjmení] souhlasil a na kterou se v 10.55 hodin dostavil, kdy byli [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dohodnuti, že poté, co [příjmení] [příjmení] otevře dveře kufru vozidla za účelem ukázání domnělé sbírky, [jméno] [příjmení] střelí poškozeného zezadu do hlavy pistolí zn. IZZARA, ráže 7,65 mm, kterou měla mít za tímto účelem u sebe připravenou a nabitou ke střelbě, následně poškozeného okradou a ponechají jeho tělo na místě, přičemž [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se na místo setkání nedostavili, neboť je poškozený [jméno] [příjmení] [jméno] zprávou informoval, že nemá u sebe finanční prostředky, ad 5) po spáchání skutků pod body 1, 2, 3, 4 výroku obžaloby společným jednáním dne 31. 7. 2017 v přesně neustanovené době mezi 14.00 – 15.00 hodin, za jízdy v osobním motorovém vozidle tovární značky Škoda Felicia, barvy červená metalíza, [registrační značka], na zpevněné polní cestě mezi kukuřičným polem a železniční tratí nedaleko od místního železničního přejezdu, v lokalitě Nad Remízkem, Lázně Bělohrad – Horní Nová Ves, Královéhradecký kraj, s přímým úmyslem usmrtit a získat tak majetkový prospěch, po předchozím uvážení spočívajícím ve způsobu vylákání poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného 17. 10. 1966, volbě smrtící zbraně a způsobu usmrcení poškozeného, výběru místa činu a po předchozí společné dohodě, za situace, kdy [příjmení] [příjmení] řídil osobní motorové vozidlo Škoda Felicia, poškozený [jméno] [příjmení] seděl vedle něj na sedadle spolujezdce a [jméno] [příjmení] seděla vzadu za poškozeným, tak [jméno] [příjmení] vystřelila ze střelné zbraně zn. IZZARA, ráže 7,65 mm, kterou získala od obžalovaného [jméno] [příjmení], a to ve směru na temeno týlní krajinu hlavy poškozeného, kdy poškozenému svým jednáním způsobili oboustranný průstřel hlavy, v důsledku něhož poškozený zemřel, následně v místech, kde se

zpevněná cesta odděluje od železniční tratě a směřuje dolů k objektu bývalého kravína, [příjmení] [příjmení] vytáhl tělo poškozeného ze sedadla spolujezdce a zatáhl jej do kukuřičného pole, kde jeho tělo nechali ležet a z místa činu odjeli, dne 1. 8. 2017 v přesně nezjištěné době odpoledních až večerních hodin se [příjmení] [příjmení] vrátil na místo činu, zde se zmocnil ledvinky z majetku poškozeného, ve které byl mobilní telefon zn. Samsung J5 účastnického čísla + [tel. číslo] 166, doklady poškozeného, svazek klíčů a papírová obálka s finanční hotovostí ve výši minimálně 34 000 Kč, mobilní telefon pak poblíž místního hřbitova rozbil a s výjimkou finanční hotovosti všechny věci poškozeného vyhodil na nejméně čtyřech dosud neustanovených místech, když [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] neměli oprávnění držet zbraň, neboť nejsou držiteli zbrojního průkazu v souladu se zákonem č. 119/2002 Sb., zákon o střelných zbraních a střelivu, obžalovaný [příjmení] [příjmení] ad 6) v dosud přesně neustanoveném období nejméně po dobu posledních tří let do 5. 9. 2017 v garáži na parc. č. 1018 v ulici Jilmu čp. 2552, Jilemnice, Liberecký kraj, a na jiných místech si opatřil a přechovával zbraň, a to samonabíjecí pistoli německé značky Dreysse, model 1908, ráže 6,35 mm Browning, výr. č. 59603, samonabíjecí pistoli IZZARA, v. z. neuveden, ráže 7,65 mm, 77 ks nábojů ráže 6,35 mm Browning a 109 ks nábojů ráže 7,65 mm Browning v rozporu s ustanovením § 12 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

3. Proti tomuto rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení odvolání obžalovaný [příjmení] [příjmení], ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. řádu jej řádným opravným prostředkem napadli i obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] Vrchní soud v Praze nicméně jako odvolání posoudil i podání poškozené České republiky – ministerstva spravedlnosti na č. l. 2511 spisu, v němž se tato právnická osoba domáhá opravy rozsudku. Podle § 59 odst. 1 tr. řádu se podání posuzuje vždy podle svého obsahu, i když je nesprávně označeno. Domáhá-li se poškozený své správné identifikace, pak jde o problematiku řádného označení oprávněné osoby, jež je nezbytnou náležitostí každého výroku o náhradě škody. Z tohoto důvodu je nutno na toto včasné a náležité podání nahlížet jako na řádný opravný prostředek.

4. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] odůvodnil odvolání samostatně i prostřednictvím své obhájkyně a směřoval je proti všem výrokům napadeného rozsudku. V odůvodnění vypracovaném obhájkyní namítl nesprávnou právní kvalifikaci u prvních pěti skutků, neboť on sám žádné vraždy neplánoval, o žádnou vraždu se nepokusil a žádnou vraždu nedokonal. Obžalovaný jako v dětství šikanovaná osoba jednal v dospělosti občas impulzivně, neboť, jak vyplývá z předchozích znaleckých zkoumání a odsouzení, jde o simplexní osobnost s akcentací rysů impulzivity a emoční instability se sklonem ke zkratkovité reaktivitě s lehce subnormním intelektem do pásma slaboduchosti, nicméně z psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě pro společnost nebezpečný. Rozpor tohoto dřívějšího znaleckého závěru s negativním posouzením jeho osobnosti v nyní projednávané věci znalkyní Mgr. Lenkou Čermákovou zůstává nevysvětlen, přičemž návrhy na vypracování revizního znaleckého posudku byly bez dalšího zamítnuty. Souhlas nelze vyslovit stran skutků pod body 3) – 5) se závěrem té části písemného odůvodnění napadeného rozsudku, kde je uvedeno, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] nastolil situaci, aby obžalovaná [jméno] [příjmení] mohla poškozeného střelit do hlavy tak, jak to bylo v reálu provedeno v případě poškozeného [jméno] [příjmení]. Je sice pravdou, že v prvotních výpovědích obžalovaný [příjmení] [příjmení], aby to vzal na sebe a ochránil tak obžalovanou [jméno] [příjmení], možný fatální následek u těchto poškozených policistům nevyvracel, nicméně poté, co se dozvěděl, že si jeho manželka za něj našla náhradu a požádala o rozvod, uvedl, že on nikdy vraždit nechtěl a ani by toho nebyl schopen. Jasným není ani ústní odůvodnění napadeného rozsudku v té části, kde bylo argumentováno, že nošení zbraně z důvodu sebeobrany obžalovaného je naprosto nelogické, když tento podnikal v mimořádně nebezpečných prostředích. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] trvá na tom, že jednal v návodu obžalovaného [jméno] [příjmení] jako ne příliš inteligentní a proto snadno zneužitelný výkonný nástroj své manželky, na níž byl prokazatelně závislý. Pouhé konstatování nalézacího soudu, že není důvod

věc překvalifikovávat, je třeba bez komplexního posouzení všech důkazů a okolností považovat za nejasné. V tomto ohledu odvolatel poukázal na některé pasáže ústního odůvodnění rozsudku, v nichž nalézací soud k bodům 1) a 2) poukazuje na jeho naivitu, diletantnost a neschopnost zinscenovat takovéto jednání, k bodu 5) na jeho problém vůbec někoho usmrtit. Zdůrazněna je také osobnost obžalované [jméno] [příjmení] a vztah odvolatele k této, kdy manželka byla dominantnější, mentálně vyspělejší, emočně stabilnější a rozhodně by se od odvolatele k tomuto jednání nenechala přemluvit a přesvědčit. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] se dále ohradil proti nepřiměřené tvrdosti trestu. S odkazem na zákonné podmínky uložení této nejpřísnější sankce namítá, že o zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo pohnutce nelze hovořit, stejně tak je třeba na tuto problematiku nahlížet i z hlediska nikoli řádného posouzení jeho duševního stavu. V tomto ohledu je poukázáno na výpověď znalkyně Mgr. Lenky Čermákové před soudem, kde prokázala, že neví, o kom mluví, neboť uváděla evidentně nesprávné a věcně chybné údaje. Pakliže má rozhodovat o lidském životě znalecký posudek, musí být perfektní, v opačném případě musí být revidován. Vadou řízení je i skutečnost, že byly zamítnuty návrhy na výslechy svědků, kteří by se mohli vyjádřit ke způsobu jednání odvolatele v době předcházející jeho sňatku s obžalovanou [jméno] [příjmení]. Došlo tak k porušení práva na spravedlivý proces. Závěrem odvolání je navrženo, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně.

5. Ve vlastnoručně vyhotoveném odvolání obžalovaný [příjmení] [příjmení] nad rámec výše uvedeného poukázal na to, že soud byl pouhou fraškou, neboť novináři již před vyhlášením rozsudku věděli, že bude odsouzen k trestu odnětí svobody na doživotí. Upozornil na chybu v příjmení svědků [příjmení]. Nesouhlas vyslovil se zabráním věcí podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť tam uvedené věci nepochází z trestné činnosti a jde vesměs o sběratelské předměty a hračky. Při ústním odůvodnění nalézací soud připustil, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] není schopen dotáhnout vraždu člověka do konce, což v písemném odůvodnění chybí, naopak je uvedeno, že by obžalovaní ve svém jednání pokračovali, dokud by nevyřešili své finanční problémy. Nalézací soud přitom v písemném vyhotovení rozsudku dále nešetří výroky o bezcitnosti, nenapravitelnosti, společenské škodlivosti obžalovaného [jméno] [příjmení]. Nesouhlas vyslovuje i se závěry, že neprojevil žádnou lítost. Již v přípravném řízení žádal advokáta o sdělení adres poškozených, aby jim mohl zaslat omluvné dopisy. Tyto adresy získal až při ukončení spisu, kdy vzápětí omluvné dopisy sepsal a odeslal. Osobně se omluvil i u hlavního líčení. Bezobsažnou shledává nahrávku z rekonstrukce na Byšičkách, na které nebylo nic vidět. Poukazuje i na rozpor ohledně specifikace léků, kterými měl být uspaný poškozený [jméno] [příjmení]. Stejně jako obhájkyně poukázal na znalecké posudky z odvětví psychiatrie a psychologie, jež jsou nahodilé, smyšlené a uspěchané. Obrázky při vyšetření maloval s pouty na rukou, znalkyně z oboru dušezpytných věd provedly vyšetření společně, doba vyšetření trvala jen tři až čtyři hodiny, v písemném vyhotovení posudku je několikrát zmíněno jméno [příjmení], o někom jiném mluvila znalkyně [příjmení] [příjmení] i u hlavního líčení. Znalkyně nedokázaly vysvětlit, jak dospěly k závěru, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] je bezcitnou osobou bez možnosti nápravy. Nezbytným proto shledává převoz do vězeňské nemocnice na dvou až tří měsíční pozorování a vypracování revizních posudků. Doplnit dokazování navrhuje i výslechem psycholožky a psychiatričky z vazební věznice a svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení], kteří by se, jak již uvedla jeho obhájkyně, mohli vyjádřit ke způsobu jednání odvolatele v době předcházející jeho sňatku s obžalovanou [jméno] [příjmení]. Závěrem se navrhuje, aby věc byla vrácena zpět kriminální polici nebo alespoň soudu prvního stupně k doplnění a znovuprošetření celého případu.

6. Obžalovaná [jméno] [příjmení] v odvolání vypracovaném obhájkyní namítla, že se trestných činů uvedených pod body 1) – 4) napadeného rozsudku nedopustila a že trestného činu pod bodem 5) z hloubi duše lituje. V případě bodu 1) není pravdou a nalézací soud se s tím vůbec nevypořádal, že by od poškozeného [jméno] [příjmení] převzala službu v herně, neboť v uvedené

době zde jmenovaný ještě nepracoval. Také obžalovaný [příjmení] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že to co udělal tomuto poškozenému, řekl své manželce poprvé až poté, co se dne 29. 7. 2016 vrátil do herny. Ohledně skutku pod bodem 2) neexistují žádné důkazy, které by odvolatelku usvědčovaly z toho, že dala poškozenému do kávy lék Rohypnol. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] uvedl, že se s manželkou předem na ničem nedomlouvali. Rovněž není pravdou, že by odvolatelka měla vézt vozidlo poškozeného směrem k Roztokám. Rozpor existuje i ohledně toho, kde měl být lék Rohypnol obstarán. Skutečností zůstává, že tento nebo jiný lék mohl dát poškozenému do kávy kdokoli, kdo se nacházel v té době v herně. Nepřesnou a zavádějící zůstává výpověď svědka [příjmení], zejm. pokud jde o dobu, kdy se káva měla vařit, a to v souvislosti s inventurou. Stran skutků pod body 3) a 4) obžalovaná rovněž popírá přípravu těchto trestných činů, oba poškození přitom vypověděli, že komunikovali pouze s mužem, což uvedl i svědek [příjmení]. V těchto bodech by měla být obžalovaná zproštěna obžaloby. Co se týče bodu 5) odvolatelka se ke spáchání trestného činu doznala, když uvedla důvody, které ji ke spáchání vedly. Vše vymyslel a naplánoval její bývalý manžel, který jí také přikázal, že bude střílet. Obžalovanou vše velice mrzí a s odstupem času na celou věc nahlíží jinak, kdy se i písemně omluvila poškozené [příjmení]. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] je konfliktní osoba s agresivními sklony, což potvrdili i svědci [příjmení] a [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení] a vyplývá to i z jeho předchozí trestné činnosti. Obžalovaná [jméno] [příjmení] není podle znalkyně MUDr. Málkové pro společnost nebezpečná, přesto v závěru tohoto posudku znalkyně překvapivě a nepodloženě uvádí, že lze i do budoucna předpokládat opakování protiprávního jednání. Znalecký posudek Mgr. Čermákové vyznívá vůči odvolatelce naprosto a zcela negativně. Vyvstává zde otázka, jak může znalkyně bezpečně uzavřít, že jednání bylo pečlivě naplánované a připravené ze strany odvolatelky, když z výsledků dokazování toto nevyplývá. Vše plánoval a připravoval obžalovaný [příjmení] [příjmení], který svoji výpověď několikrát účelově měnil. I příslušná znalkyně uzavřela, že jmenovaný má sklony ke lhaní. Obžalovaná i nadále trvá na revizním znaleckém posudku z oboru psychologie, kdy je sama přesvědčena, že natolik negativní osobou není. Namítá i fakt, že jí nebyly vráceny věci zajištěné při domovní prohlídce. Trest uložený odvolatelce je trestem nepřiměřeně vysokým, což dokládá i výčtem jiných trestních kauz, v nichž za podobný, či dokonce horší skutek byly soudy ukládány nižší tresty. Svého činu lituje a nikdy by nic podobného v životě již neudělala. Do této těžké životní situace ji dostalo manželství uzavřené s obžalovaným [jméno] [příjmení] a jeho agresivita. Přihlédnout je třeba i k tomu, že obžalovaná má nezletilého syna, kterého dlouho neviděla a jako matka tím velice trpí a psychicky strádá. Závěrem je navrženo, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a nově rozhodl tak, že se obžalovaná zprošťuje obžaloby pro skutky pod body 1) – 4) a za skutek pod bodem 5) se jí ukládá přiměřený a adekvátní trest, nebo věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání za účelem provedení dokazování.

7. Obžalovaný [jméno] [příjmení] na podporu své obhajoby, že se žádné trestné činnosti nedopustil, poukázal na fakt, že jej po vydání napadeného rozsudku dobrovolně vyhledal svědek [jméno] [příjmení], a to proto, že považuje jeho odsouzení za nespravedlivé. Ve vyjádření, které při té příležitosti sepsal, uvedl, že na sepisu pojistné smlouvy byl nejprve domluven s obžalovaným [jméno] [příjmení], a to včetně nahlášení nepravdivých údajů o obmyšlené osobě, a teprve následně byla smlouva uzavřena. Zároveň vysvětlil, proč jel obžalovaný [jméno] [příjmení] na místo dopravní nehody do Roztok. Pravdivým není tvrzení obžalovaného [jméno] [příjmení], že pojistná smlouva byla podepsána v nočních hodinách v herně Levín. Pro uznání viny odvolatele je nezbytné, prokázat příčinnou souvislost mezi jeho jednáním a trestnou činností hlavních pachatelů, když další podmínkou pro trestní odpovědnost formou návodu je, aby u těchto hlavních pachatelů vzbudil rozhodnutí spáchat trestný čin. To se dosud nepodařilo prokázat, když opak je prokazován z předloženého vyjádření svědka [jméno] [příjmení]. Obžalovaný [jméno] [příjmení] tudíž nemohl u obžalovaného [jméno] [příjmení] vzbudit rozhodnutí spáchat trestný čin na svědkovi [jméno] [příjmení], neboť o tom byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] již předem rozhodnut. Svědek [jméno] [příjmení] jen uzavřel běžnou

pojistnou smlouvu, přičemž takových smluv za své praxe uzavřel mnoho. Výpověď obžalovaného [jméno] [příjmení], který jediný obžalovaného [jméno] [příjmení] usvědčuje, je často nepravdivá, kdy se v rámci své obhajoby snaží co nejvíce vylepšit svoji pozici a rozptýlit vinu i vůči dalším obžalovaným. V tomto směru je možno poukázat na závěry psychologické expertizy k osobě obžalovaného [jméno] [příjmení], v níž znalkyně předpokládá výskyt účelových lží i zkreslování informací s tím, že s realitou jmenovaný zachází značně libovolně. Tento závěr je v příkrém rozporu se závěrem o věrohodnosti obžalovaného [jméno] [příjmení], který podle posudku nemá sklony k záměrnému zkreslování nebo blokování informací a není morálně narušeným jedincem. Konkrétně není možné, jak uvedl obžalovaný [příjmení] [příjmení] ve své výpovědi dne 1. 11. 2017, že„ druhý den po akci jsem zavolal [jméno] [příjmení], nebo jsme se setkali, nepamatuji si to, řekl jsem mu o akci na Byšičkách a domluvili jsme se, že to necháme ustát a že to později zkusíme znovu“, že se po tomto skutku pod bodem 1) sešli, neboť obžalovaný [jméno] [příjmení] byl od 29. 7. 2016 do 5. 8. 2016 na dovolené v Itálii a hned nato pokračoval v dovolené na Moravě. Na další rozpory ve výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení] poukázala obhajoba v závěrečné řeči, na jejíž obsah se plně odkazuje. Připomíná se pouze, že obžalovaný [jméno] [příjmení] žije řádným občanským životem je ženatý, vychovává dvě nezletilé děti a pracuje na plný úvazek. Závěrem se navrhuje, aby bylo dokazování doplněno výslechem svědka [jméno] [příjmení], případně listinnými důkazy, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby byl obžalovaný [jméno] [příjmení] zproštěn obžaloby. K opravnému prostředku byly připojeny vyjádření svědka [jméno] [příjmení] a listiny potvrzující dovolenou tohoto odvolatele v předmětné době v létě 2016.

8. Poškozená Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR se ve svém podání, jak již bylo zmíněno, domáhá své správné identifikace, když v napadeném rozsudku byla označena jako Ministerstvo spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, Praha 2, tedy toliko jako organizační útvar, který nemá právní subjektivitu a který není samostatnou právnickou osobou, neboť tou je pouze stát, tedy Česká republika.

9. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, přihlédl přitom i k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, a dospěl k následujícím závěrům.

10. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutečného stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaných na řádnou obhajobu a na objasnění věci. Provedené dokazování je proto úplné a řízení předcházející napadenému rozsudku nevykazuje takové procesní vady, na něž by bylo nutno reagovat postupem podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Lze ostatně konstatovat, že regulérnost procesu nebyla ani jedním z odvolatelů zpochybňována. To, že novináři mohli spekulovat, nebo podle názoru obžalovaného [jméno] [příjmení] věděli o uložení trestu odnětí svobody na doživotí ještě před vyhlášením rozsudku, mohlo vycházet ze závěrečné řeči státního zástupce, který tyto tresty před přestávkou na poradu senátu krajského soudu a oběd navrhl. Vrácení věcí zajištěných při domovní prohlídce není předmětem meritorního rozhodnutí.

11. Krajský soud vedl dokazování způsobem a v rozsahu předpokládanými v ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, když správně postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a při svém rozhodování z takto zjištěného stavu vycházel. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací neshledává oproti obhajobě potřebu dokazování jakkoli doplňovat, neboť v nezbytném rozsahu bylo prokázáno, že se staly skutky, v nichž jsou spatřovány trestné činy, že tyto skutky spáchali obžalovaní, případně z jakých pohnutek, přičemž náležitým způsobem byly objasněny též podstatné okolnosti mající vliv na posouzení povahy a závažnosti činů, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů obžalovaných, podstatné okolnosti

umožňující stanovení následku, výše škody způsobené trestnými činy i okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání (srov. § 89 odst. 1 tr. řádu).

12. Provádění dalších důkazů navrhovaných jak před soudem prvního stupně, tak i v odvolacím řízení neshledává vrchní soud potřebným. To se týká jak vypracování nových revizních psychologických posudků na osoby obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení], tak i výslechu svědků [příjmení], [příjmení], [příjmení] a [příjmení].

13. Na tomto místě odvolací soud zdůrazňuje, že rozsah dokazování není bezbřehý, ale je limitován zjištěním skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Neakceptování důkazního návrhu obžalovaného lze co do věcného obsahu založit třemi důvody: Prvním je argument, dle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, dle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencí. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, dle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno.

14. Zmíněné důvody pro odmítnutí doplňovat jakkoli dokazování jsou v relaci k navrhovaným důkazům v posuzované věci na místě. Výslechy svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení] jsou zjevně bezpředmětné, neboť není žádný důvod mapovat způsob života obžalovaného [jméno] [příjmení] před páchání trestné činnosti. Jejich výslech se netýká této trestní věci, přičemž posouzení osobnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] a možnosti jeho nápravy, ale i hodnocení věrohodnosti jeho výpovědí věnoval nalézací soud patřičnou a dostatečnou pozornost, a to na základě provedení a analýzy jiných důkazů. Svědek [jméno] [příjmení] byl opakovaně vyslechnut jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení.

15. Znalecké posudky z odvětví psychiatrie a psychologie jak na obžalovaného [jméno] [příjmení] tak i obžalovanou [jméno] [příjmení] byly vypracovány renomovanými znalkyněmi. Ohledně těchto posudků i po výslechu jeho zpracovatelek v hlavním líčení nelze mít rozhodně žádné pochybnosti o jejich správnosti, jasnosti či úplnosti. Nespokojenost jedné, resp. dvou z procesních stran se závěry posudků ještě neznamená jejich vadnost.

16. Ve vztahu k významným skutkovým okolnostem postupoval nalézací soud ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů náležitě zhodnotil provedené důkazy na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které však bylo zjevně založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Své logické postupy, na podkladě nichž k těmto závěrům dospěl, krajský soud v odpovídajících pasážích odůvodnění rozsudku zdůvodnil tak, jak mu ukládá ustanovení § 125 tr. řádu, stručně a srozumitelně v nich vyložil, které skutečnosti vzal za spolehlivě prokázané a o které konkrétní důkazy tato svá skutková zjištění opřel, a neopomněl zde uvést, jakými úvahami se řídil při hodnocení věrohodnosti a důkazní síly jednotlivých provedených důkazů. Na tomto místě je třeba poznamenat, že odvolací námitky obžalovaných jsou jen opakováním jejich obhajoby uplatněné v průběhu hlavního líčení, s níž se v příslušných pasážích odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud dostatečným a přesvědčivým způsobem vypořádal a které zcela oprávněně neuvěřil. Vrchní soud v Praze se proto se skutkovými závěry Krajského soudu v Hradci Králové plně ztotožňuje a na tyto závěry rozvedené v odůvodnění napadeného rozsudku jednak odkazuje, jednak k odvolacím námitkám považuje na podporu přezkoumávaného rozsudku za nezbytné uvést následující. Odvolací soud tak stran napadeného rozhodnutí činí přesto, že obecným soudům adresovaný závazek, plynoucí z práva na spravedlivý proces, promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí„ nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument“. Soud druhého stupně se při zamítnutí odvolání může omezit i na převzetí odůvodnění nižšího soudu (srov. rozsudek ve věci [jméno] proti Finsku ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 – 60).

17. Zjednoduší-li se důkazní situace v posuzované věci, sporným ohledně skutkových zjištění a potažmo i odpovídající právní kvalifikace v podstatě zůstává, zda jednání obžalovaných směřovalo k usmrcení poškozených, zda spolupachatelem obžalovaného [jméno] [příjmení] u trestných činů pod body 1) až 4) napadeného rozsudku byla obžalovaná [jméno] [příjmení] a zda návodcem k trestným činům pod body 1) a 2) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] Krajský soud se po zhodnocení všech důkazů provedených v hlavním líčení přiklonil k tomu, že nastíněné skutkové okolnosti v duchu těchto otázek byly prokázány, s kterýmžto rozhodnutím včetně jeho podrobného zdůvodnění vrchní soud vyslovuje souhlas. Odvolací soud přitom důsledně ctí zásadu, že hodnocení důkazů je výhradní doménou soudu prvého stupně, pokud při tomto procesu soud postupuje důsledně podle svého přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, a poté učiní logická a zejména dostatečně odůvodněná skutková zjištění. Jelikož tomu tak beze zbytku bylo i v projednávané věci, nelze mít proti postupu a přijatým závěrům krajského soudu sebemenší výhrady.

18. Je nutno si uvědomit, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] v přípravném řízení spontánně, opakovaně a detailně popsal veškerou trestnou činnost a že všechny jím sdělované a popisované skutkové okolnosti týkající se míst spáchání, doby činů, jejich průběhu, mechanismu vzniku jednotlivých zranění, osob poškozených, následků atd. byly, až na drobné a nepodstatné drobnosti, naprosto v souladu se všemi dále provedenými důkazy. Nalézací soud ale i orgány přípravného řízení věnovaly mimořádnou pozornost důkladnému prověření tohoto v zásadě jediného usvědčujícího důkazu a takový důkaz nalézací soud i mimořádně pečlivě hodnotil. Na změnu výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení] u hlavního líčení pak opravdu nelze přistoupit, kdy kromě přiléhavé argumentace nalézacího soudu je třeba vidět, jakým způsobem činy pod body 1), 2) a 5) ve skutečnosti proběhly. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] svoji výpovědí z přípravného řízení plně usvědčoval kromě spoluobžalovaných i sám sebe, a z tohoto hlediska jistě neměl žádný důvod k účelovému, lživému sebeobviňování, a potažmo tak i k nepravdivému obviňování jiných osob. Dozná-li se pachatel ke spáchání trestného činu a usvědčuje-li kvalifikovaně zároveň sám sebe, jen těžko lze zpochybňovat jeho věrohodnost a nevěřit mu. V průběhu objasňování této trestní věci navíc nevyšla najevo žádná indicie ani žádný důkaz, na základě nichž by bylo možno uvažovat o motivaci obžalovaného [jméno] [příjmení] svojí výpovědí a doznáním záměrně uškodit své bývalé manželce či obžalovanému [jméno] [příjmení] a tyto křivě obvinit, potažmo uškodit sám sobě.

19. Ohledně skutků pod body 1) a 2) je více než zjevné, že se zcela konkrétním záměrem finančního prospěchu by bez přispění obžalovaného [jméno] [příjmení] obžalovaný [příjmení] [příjmení] s podporou obžalované [jméno] [příjmení] nebyl sám schopen dát dohromady takto na jednu stranu sofistikovaně naplánovaný, i když na druhou takto břídilsky provedený způsob usmrcení poškozeného [jméno] [příjmení], neboť právě motivace tohoto jednání spočívající v získání plnění z pojistné smlouvy nepochybně vyžadovala součinnost pojišťující osoby. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] však na druhou stranu byl v celé trestní kauze nezastupitelnou osobou, jež se, a to nikoli v nějaké submisivní pozici, přičinila o spáchání nejen těchto, ale všech trestných činů, a to přesto, že osobnost obžalované [jméno] [příjmení] je dominantnější, mentálně vyspělejší a emočně stabilnější. Ostatně o své roli nezastřeně hovoří obžalovaný [příjmení] [příjmení] sám ve svých výpovědích v přípravném řízení. Pokud jde o obžalovanou [jméno] [příjmení], její participace na těchto skutcích je dostatečně založena jejím jednáním zejména pod bodem 2), kde podle provedených důkazů a jejich logického vyhodnocení byla ona jedinou osobou, která mohla poškozenému [jméno] [příjmení] nalít roztok obsahující uspávací prášky do kávy, z čehož je evidentní, že na uskutečnění záměru poškozeného [jméno] [příjmení] usmrtit spolupracovala již od počátku, zejm. jestliže předmětný roztok předem s obžalovaným [jméno] [příjmení] namíchala Navíc jak vypovídá obžalovaný [příjmení] [příjmení], podílela se s ním i na koupi vozidla Škoda Felicie, [registrační značka], které bylo výhradně pořízeno za účelem najetí na poškozeného [jméno] [příjmení] pod bodem 1) rozsudku, v jehož rámci obžalovaná přispěla

ke spáchání činu také tím, že zůstala místo tohoto poškozeného v baru herny Levín. I u této obžalované je přitom zjevná a i podle psychologického posudku jednoznačně daná motivace ke spáchání všech skutků v podobě nezbytné potřeby obstarat si za každou cenu finanční prostředky nejen na zaplacení dluhů ale i na hrazení nákladů běžného života. S tvrzením obžalovaného [jméno] [příjmení] o bezobsažnosti nahrávek (videozáznamů) z vyšetřovacích pokusů na Byšičkách, na kterých nebylo nic vidět, nemůže odvolací soud souhlasit, neboť ať již s obžalovaným [jméno] [příjmení] tak i s poškozeným [jméno] [příjmení] byl tento pokus prováděn za světelných podmínek srovnatelných se světelnými podmínkami v době činu, a minimálně v tomto směru má svoji vypovídací hodnotu. Rozpor ohledně specifikace léků, kterými měl být ovlivněn poškozený [jméno] [příjmení], v podstatě neexistuje, neboť obžalovaný [příjmení] [příjmení] mluvil o Rohypnolu a toto označení bylo použito i ve výroku napadeného rozsudku, i když z jeho odůvodnění vyplývá, že šlo o sedativní až hypnotickou látku na bázi tohoto léčiva. Lék identifikovaný svědkyní [jméno] [příjmení] pod názvem Qtipian přitom podle znalce toxikologa neexistuje.

20. Stran skutků pod body 3) a 4) je kromě výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení] obžalovaná [jméno] [příjmení] usvědčována i vlastním doznáním ke spáchání zločinu vraždy pod bodem 5), neboť všechny tyto skutky se vyznačují stejným modem operandi, stejnou motivací a úzkou časovou souvislostí. Je naprosto nelogické, jestliže setkání s poškozeným [jméno] [příjmení] bylo domluveno a naplánováno na stejný den jako s poškozeným [jméno] [příjmení], aby v i v tomto případě nehrála obžalovaná [jméno] [příjmení] stejnou roli, jakou měla sehrát a sehrála pod bodem 5) rozsudku. Z tohoto hlediska je však nutno nahlížet i na její zapojení do všech skutků uvedených v napadeném rozsudku, neboť finanční tíseň byla nepochybně dostatečným hnacím motorem k jejímu jednání podrobně popisovanému obžalovaným [jméno] [příjmení] ohledně všech skutků, a to nejen v podobě trestné činnosti. Fakt, že poškození v skutcích pod body 3) a 4) telefonicky komunikovali pouze s mužem, což potvrdil i svědek [příjmení], není ničím zpochybňován, obžalovaná [jméno] [příjmení] nicméně měla podle plánu přidělenu jinou úlohu, a to v podobě vykonavatelky těchto činů.

21. K odvolací výhradě obžalovaného [jméno] [příjmení] že na sepisu pojistné smlouvy byl nejprve domluven poškozený [jméno] [příjmení] s obžalovaným [jméno] [příjmení], a to včetně nahlášení nepravdivých údajů o obmyšlené osobě, a teprve následně byla smlouva uzavřena, považuje odvolací soud za potřebné dodat, že této domluvě obžalovaného [jméno] [příjmení] s poškozeným [jméno] [příjmení] předcházelo ještě nikoli jednorázové jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] s obžalovaným [jméno] [příjmení], jež sice obžalovaný [jméno] [příjmení] popírá, ale které osvědčuje ničím nezpochybněná výpověď obžalovaného [jméno] [příjmení] podporovaná následnými praktickými kroky v podobě výběru odpovídajícího typu osoby pojištěnce (jenž díky tomu, proč byl vybrán, ani jeden atak na svoji osobu neoznamuje), jeho nestandardním pojištěním ohledně osoby obmyšlené i sledem dalších událostí, které v souladu s touto výpovědí skutečně postupně proběhly. Postrádá logiku, aby obžalovaný [příjmení] [příjmení] v jeho finanční situaci platil za poškozeného [jméno] [příjmení] měsíční platby za pojistné, když by z toho neměl mít a de facto nikdo ani neměl nějaký profit. Plán na zisk z plnění z pojistné události však těžko mohl dát dohromady sám obžalovaný [příjmení] [příjmení], neboť vyžadoval spoustu informací od osoby zasvěcené do podmínek a náležitostí životních pojistek. Není také pravdou, jak je tvrzeno v odvolání, že by obžalovaný [příjmení] [příjmení] uváděl, že pojistná smlouva byla podepsána v nočních hodinách v herně Levín, neboť ve své výpovědi ze dne 2. 10. 2017 hovoří o tom, že smlouva byla podepsána v budově Kooperativy, o čemž vypovídají i obžalovaný [jméno] [příjmení] a poškozený [jméno] [příjmení]. Pokud jde o námitku, že závěry psychologické expertizy ohledně osoby obžalovaného [jméno] [příjmení], u něhož znalkyně předpokládá výskyt účelových lží i zkreslování informací s tím, že s realitou jmenovaný zachází značně libovolně, jsou v příkrém rozporu s psychologickým závěrem o věrohodnosti obžalovaného [jméno] [příjmení], který podle posudku nemá sklony k záměrnému zkreslování

nebo blokování informací a není morálně narušeným jedincem, jde o posuzování obecné, nikoli konkrétní věrohodnosti, jež sice může být určitým vodítkem pro posouzení osobnosti toho kterého jedince, nicméně obecná věrohodnost ještě nemusí být zárukou pravdivého a objektivního vylíčení rozhodných a zásadních skutkových okolností, zejm. otázky pachatelství za situace, že pachatel svoji vinu popírá.

22. K námitce obžalované [jméno] [příjmení], že v případě skutku ad 1) nemohla od poškozeného [jméno] [příjmení] převzít službu v herně, neboť v uvedené době zde jmenovaný ještě nepracoval, je nutno podotknout, že sám poškozený [jméno] [příjmení] ve své výpovědi uvedl, že začal pracovat v herně Levín asi od června 2016, resp. že dne 29. 7. 2016 pravděpodobně pracoval jako uklízečka (č. l. 1594 spisu), resp. že na pozici barmana pracoval asi od listopadu 2016, před tím tam uklízel (č. l. 1600 spisu). Je tak zjevné, že v době činu ad 1) v baru Levín již byl zaměstnán, byť stejně jako i posléze na černo a v různém postavení. Poukazuje-li dále obžalovaná [jméno] [příjmení] v odvolání na to, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že to co udělal tomuto poškozenému, jí řekl poprvé až následně, co se dne 29. 7. 2016 vrátil do herny, pak jde o zjevně účelové vytržení tohoto prohlášení obžalovaného [jméno] [příjmení] z kontextu jeho výpovědi, neboť na mnoha jiných místech (např. na č. l. 2347 spisu) jmenovaný vypověděl, že manželka o všem věděla již dopředu a také se na tomto plánu svým jednáním podílela. Je evidentní, že předmětné prohlášení se týkalo jen toho, jakým konkrétním způsobem se celý předem dojednaný plán ten večer realizoval.

23. K výhradě obžalovaného [jméno] [příjmení], že se po skutku pod bodem 1) nemohli s obžalovaným [jméno] [příjmení] sejít, neboť obžalovaný [jméno] [příjmení] byl od 29. 7. 2016 do 5. 8.2016 na dovolené v Itálii, a hned nato pokračoval v dovolené na Moravě, je třeba dodat jen tolik, že sama obhajoba v odvolání uvádí, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] ve své výpovědi ze dne 1. 11. 2017 uvozuje tuto skutkovou okolnost tím, že„ obžalovanému zavolal nebo se sešli, že si to nepamatuje“, což samozřejmě není, ani při pobytu obžalovaného [jméno] [příjmení] na dovolené v Itálii, žádné nereálné a nevěrohodné tvrzení, zejm. uvedl-li obžalovaný [příjmení] [příjmení] v předchozí výpovědi ze dne 2. 10. 2017, že„ ten den asi kolem oběda o tom mluvil s [příjmení]“, neboť tento rozhovor mohl být klidně uskutečněn telefonem a obžalovaní se nemuseli vůbec scházet.

24. Námitka obžalovaného [jméno] [příjmení], že jasným nebylo ani ústní odůvodnění napadeného rozsudku, v jehož rámci bylo řečeno, že nošení zbraně jeho osobou z důvodu sebeobrany bylo naprosto nelogické, ačkoli je zřejmé, že podnikal v mimořádně nebezpečných prostředích, je námitkou rovněž vytrhující toto tvrzení nalézacího soudu z kontextu, neboť jak se podává na straně 38 v bodě 95 napadeného rozsudku, tento soud uzavírá jen tolik, že rozhodně obžalovaní manželé [příjmení] neměli důvod vozit zbraň pro případnou sebeobranu při setkání se sběrateli, neboť z jejich strany jim žádné nebezpečí konkrétně rozhodně nehrozilo.

25. Vrchní soud je nucen na tomto místě dále konstatovat, že také objasnění duševního stavu obžalovaných a možnostem jejich resocializace byla v dosavadním řízení věnována patřičná péče. Znalecké psychiatrické a psychologické posudky přitom vyhotovily erudované expertky, a to zcela standardním způsobem. Ohledně těchto posudků tak i po výslechu jejich zpracovatelek v hlavním líčení nelze mít ani přes jejich kritickou analýzu uplatněnou obhajobou obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] nejen v odvolání rozhodně žádné pochybnosti o jejich správnosti, jasnosti či úplnosti. Jsou to právě renomovaní psychiatři a psychologové, kdo jsou v trestních věcech na základě svých odborných znalostí jako znalci povoláváni k objasnění duševního stavu pachatelů, přičemž toliko subjektivní přesvědčení obžalovaných nebo nepřiléhavé úvahy obhájců nejsou pro tuto problematiku až tak podstatné. Náležitosti posudku předepsané v § 13 vyhl. č. 37/1967 Sb., podle kterých znalec v posudku uvede popis zkoumaného materiálu, popřípadě jevů, souhrn skutečností, k nimž při úkonu přihlížel (nález), a výčet otázek, na které má odpovědět, s odpověďmi na tyto otázky (posudek), tyto posudky jednoznačně obsahují. Je z nich

seznatelné, z kterých zjištění znalkyně vycházely, jakou cestou k těmto zjištěním dospěly a na základě jakých úvah došly ke svým závěrům.

26. Vrchní soud si je samozřejmě vědom toho, že znalecký posudek jako takový je třeba hodnotit jako jakýkoli jiný důkaz, nicméně jestliže je tento důkaz zpochybňován pouze laickým stanoviskem a bez nějakého pádného důkazu či alespoň nějaké významné a ověřené indicie, pak takové argumenty nelze vyslyšet. Fakt, že znalkyně psycholožka v jeden moment při stvrzování jednoho z posudků u hlavního líčení vycházela omylem z jiných anamnestických údajů (nota bene údajů týkajících se spoluobžalovaného, na něhož rovněž podávala znalecký posudek), ještě neznamená, že je posudek jako takový nejasný, zejm. jestliže se znalkyně ještě v průběhu výslechu opravila, omluvila a vše uvedla na pravou míru. Toliko jako běžný překlep je nutno vyhodnotit i příjmení [příjmení] vyskytující se v písemně vyhotoveném posudku (č. l. 233 spisu), když o identitě samotného vyšetřovaného jinak není žádných pochyb. Obdobně je třeba přistoupit i k chybě v odůvodnění rozsudku v příjmení svědků [příjmení] (str. 25 napadeného rozsudku).

27. Pochybení shledal odvolací soud v právní kvalifikaci zločiny vraždy použité soudem prvního stupně. Ohledně všech obžalovaných bylo uzavřeno, že se jednání dopustili s rozmyslem, resp. u obžalovaného [jméno] [příjmení] že vzbudil rozhodnutí jiného úmyslně usmrtit s rozmyslem. Tento znak byl mechanicky převzat z obžaloby, ačkoli v popisu skutku ve všech relevantních rozhodnutích (v usnesení o zahájení trestního stíhání a v napadeném rozsudku), v návrhu na podání obžaloby a v obžalobě je v popisu skutku uvedeno, že se těchto trestných činů obžalovaní dopustili po předchozím uvážení. Rozmysl je kvalifikovaná forma úmyslu v tom smyslu, že pachatel si patřičně zváží své jednání a na základě takového svého subjektivního přístupu jiného úmyslně usmrtí. Pokud jde o povahu rozmyslu, na rozdíl od předchozího uvážení spáchání trestného činu s rozmyslem je na jedné straně odlišením od jednání v náhlém hnutí mysli, zejména od afektu a podobných stavů, přičemž však může jít i o velmi krátkou úvahu, při níž pachatel jedná uváženě, ale nikoli po předchozím uvážení. Jedná-li pachatel s rozmyslem, zvážil zásadní okolnosti svého předpokládaného (zamýšleného) jednání, jak z hledisek svědčících pro úmyslné usmrcení jiného, tak i proti němu, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu, avšak na rozdíl od předchozího uvážení zde chybí vyšší forma rozvahy, zejména ve formě plánování a konkrétnějšího promýšlení činu včetně možných způsobů jeho provedení, tedy tzv. plánování činu, které je charakteristické pro tuto premeditaci v užším slova smyslu. Rozmysl tak představuje méně intenzivní stupeň racionální kontroly pachatele nad svým jednáním směřujícím k úmyslnému usmrcení jiného než předchozí uvážení, a je tak vlastním rozlišovacím momentem mezi vraždou prostou podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a premeditativní vraždou podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku.

28. V posuzované věci je evidentní, a to bez dalšího i ze samotného popisu skutku, ale i ze závěrů psychologických expertiz, že se obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] dopustili všech zločinů vraždy, byť v jednotlivých vývojových stadiích trestné činnosti, po předchozím uvážení, a nikoli s rozmyslem a že také obžalovaný [jméno] [příjmení] v jiném vzbudil rozhodnutí jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení, tj. při naplnění přísnějšího a společensky škodlivějšího znaku skutkové podstaty podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Náprava tohoto pochybení, jež má svůj odraz i při úvahách o trestu, však v současném stadiu trestního řízení již není možná, neboť státní zástupce si odvolání proti rozsudku nepodal a z podnětu odvolání obžalovaných nelze v žádném ohledu změnit rozsudek v jejich neprospěch (zásada zákazu reformace in peius).

29. Naproti tomu je třeba souhlasit s prvostupňovým soudem, že zjevně účelová a s ohledem na skutek pod bodem 5) rozsudku i až absurdní změna ve výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení] u hlavního líčení rozhodně nezavdává důvod pro mírnější právní posouzení než zločiny vraždy. V tomto směru je možno odkázat na podrobné odůvodnění napadeného rozsudku a dodat jen absentující dovětek k problematice spolupachatelství.

30. Podmínkou spáchání trestného činu ve spolupachatelství je z obecného hlediska společné jednání spolupachatelů (objektivní podmínka) a společný úmysl směřující ke spáchání trestného činu (subjektivní podmínka). O spáchání trestného činu společným jednáním jde nejen tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním naplnil všechny znaky jednání uvedeného ve zvláštní části trestního zákona, ale i tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplnil jen některý ze znaků jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona, avšak souhrn jednání spolupachatelů naplňuje souhrn znaků jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona, anebo také tehdy, když jednotlivé složky společné trestné činnosti sice samy o sobě znaky jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona nenaplňují, ale ve svém souhrnu představují jednání popsané v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona. Spolupachatelství je tedy činnost, při níž nemusí všichni spolupachatelé jednat stejně. K naplnění pojmu spolupachatelství není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Stačí i částečné přispění, třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů, a je tak objektivně i subjektivně složkou děje, tvořícího ve svém celku trestné jednání (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 8 Tdo 1208/2014).

31. Těmto obecným znakům a postulátům spolupachatelství bylo v projednávané věci bezezbytku zadostiučiněno. Každý z obžalovaných [příjmení] se na spáchání skutků pod body 1) – 5) podílel jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku, přičemž každé z těchto jednání bylo vedeno stejným a společným úmyslem usmrtit poškozené za účelem získání majetkového prospěchu a souhrn jednání obou těchto spolupachatelů nepochybně naplňoval souhrn znaků zvlášť závažného zločinu vraždy. Není proto podstatné, že samotným vykonavatelem vraždy pod body 1) a 2) měl být obžalovaný [příjmení] [příjmení] a pod body 3) až 5) obžalovaná [jméno] [příjmení], neboť druhý z nich ke spáchání toho kterého skutku vždy podstatně, významně a nezastupitelně přispěl. Ostatně v duchu výše uvedeného výkladu nelze přehlédnout ani další významný fakt, a to že z peněz získaných jednáním pod bodem 5) rozsudku tyli oba tito obžalovaní. Za správnou a odvolateli ani nezpochybňovanou je pak třeba považovat u obou těchto obžalovaných i právní kvalifikaci přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku.

32. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl s výtkou výše uvedenou po právu uznán vinným pod bodem 1) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku a pod 2) zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaných v obou případech formou návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť v jiném vzbudil rozhodnutí jiného úmyslně usmrtit s rozmyslem (správně mělo být po předchozím uvážení), v úmyslu získat majetkový prospěch, a pod bodem 2) i opětovně. Výhrady tohoto odvolatele, že se dosud nepodařilo prokázat příčinnou souvislost mezi jeho jednáním a trestnou činností hlavních pachatelů a že u těchto hlavních pachatelů nevzbudil rozhodnutí spáchat trestný čin, jsou s ohledem na skutková zjištění liché a nepřiléhavé. Trestným je přitom návod i v tom případě, jestliže se hlavní pachatel o trestný čin alespoň pokusil, čemuž bylo v projednávané věci zadostiučiněno.

33. Ohledně skutků pod body 1) a 2) je přes finálně způsobený následek úmysl obžalovaných poškozeného [jméno] [příjmení] usmrtit dobře patrný z výpovědí obžalovaného [jméno] [příjmení] z přípravného řízení. Co se týče bodu 1) nelze přehlédnout, že poškozený duchapřítomně zareagoval na na něj najíždějící vozidlo jednak úhybem do strany, jednak nadskočením těsně před nárazem, což výrazně snížilo vážnost jemu způsobeného poranění. V případě skutku ad 2) rovněž přicházelo v úvahu i způsobení smrtelného zranění, neboť dráhu samovolně jedoucího vozidla nebylo možno nijak přesně určit.

34. K porušení zákona došlo v napadeném rozsudku při ukládání trestu obžalovaným [jméno] a [jméno] [příjmení]. Podle § 54 odst. 1 – 3 tr. zákoníku výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný

trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje. Trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3, nebo který při spáchání zvlášť závažného zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 3, vlastizrady (§ 309), teroristického útoku podle § 311 odst. 3, teroru (§ 312), genocidia (§ 400), útoku proti lidskosti (§ 401), použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje podle § 411 odst. 3, válečné krutosti podle § 412 odst. 3, perzekuce obyvatelstva podle § 413 odst. 3 nebo zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků podle § 415 odst. 3 zavinil úmyslně smrt jiného člověka, a to za podmínek, že a) takový zvlášť závažný zločin je mimořádně závažný vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku a b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let.

Krajský soud v Hradci Králové v projednávané věci uzavřel, že u obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] byly splněny všechny zákonem stanovené podmínky pro uložení doživotního trestu odnětí svobody zakotvené v § 54 odst. 3 tr. zákoníku. S tímto jeho závěrem však nelze souhlasit. Vrchní soud v Praze úvodem této pasáže poznamenává, že ke zrušení tohoto trestu nedošlo proto, že by byl nepřiměřený, ale pro porušení ustanovení trestního zákona při jeho ukládání.

35. Primárně je třeba nalézacímu soudu vytknout samotný rozpor tohoto jeho závěru se zákonnými podmínkami doživotního trestu odnětí svobody, když v odůvodnění napadeného rozsudku je v bodě 110 uvedeno, že„ společenská škodlivost jednání obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] je značně vysoká“, ačkoli zákon u trestu odnětí svobody na doživotí vyžaduje mimořádnou škodlivost (závažnost). Pokud nalézací soud argumentuje v tomto ohledu fatálním následkem, a zřejmě tedy těžkým a těžko napravitelným následkem, tak je třeba vidět, že úmyslné usmrcení jedné osoby je znakem skutkové podstaty vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a že v projednávané věci k fatálnímu následku došlo právě pouze v případě poškozeného [jméno] [příjmení]. Zvlášť těžký a těžko napravitelný následek přitom představuje nenapravitelnou nebo jen velmi obtížně napravitelnou poruchu způsobenou zvlášť závažným zločinem na nejvýznamnějších zájmech chráněných těmi ustanoveními trestního zákoníku, která dovolují uložení výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí. Tak např. u zločinu vraždy to může být úmyslné usmrcení většího počtu lidí, než postačuje podle § 140 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, u ostatních zvlášť závažných zločinů by bylo takovým následkem usmrcení dvou a více osob, případně u obou kategorií činů i v kombinaci s dalšími trvalými následky na zdraví. Není vyloučeno považovat za zvlášť těžký a těžko napravitelný následek vedle úmyslného usmrcení aspoň jedné osoby, které je obligatorním následkem, i majetkovou škodu mimořádně velkého rozsahu, vážnou a těžko odstranitelnou poruchu v hospodářství, ve fungování státního aparátu, důležitých provozů (např. jaderných elektráren, letového provozu, zdravotnické služby), popřípadě i s negativním dopadem v mezinárodním měřítku apod.

36. Samotná promyšlenost jednání, na níž nalézací soud rovněž v této souvislosti poukazuje, je znakem skutkové podstaty podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, kterýžto znak navíc tento soud použitou právní větou nesprávně aplikoval ve prospěch obžalovaných tím, že je uznal vinnými úmyslným usmrcením s rozmyslem a nikoli po předchozím uvážení.

37. Vrchní soud v Praze připomíná, že podle § 39 odst. 4 tr. zákoníku k okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, včetně okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, nelze přihlédnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující. K okolnosti odůvodňující mimořádné snížení trestu odnětí svobody nelze přihlédnout jako k okolnosti polehčující. Vedle toho je nutno dále zdůraznit, že jestliže okolnost, pro kterou by měla být závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu hodnocena jako velmi vysoká resp. mimořádně závažná, je zákonným znakem trestného činu, nelze k této okolnosti opětovně přihlížet i z hlediska § 54 tr. zákoníku.

Proto, jak výše naznačeno, např. u zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku nelze považovat usmrcení dvou nebo více osob bez dalšího za zvlášť těžký a těžko napravitelný následek. Takovou okolnost by bylo možno přičítat pachateli z hlediska ustanovení § 54 tr. zákoníku jen pokud by podstatně převýšila intenzitu, v jaké se obvykle vyskytuje u zločinů daného druhu. V tomto směru lze připomenout a citovat i část nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 13. 11. 2012 sp. zn. III. ÚS 1250/12 – 1, podle kterého„ uložení výjimečného trestu (§ 54 tr. zákoníku), musí být podloženo zcela mimořádnými a náležitě zdůvodněnými okolnostmi. Zákonné podmínky aplikace institutu výjimečného trestu je nutno interpretovat restriktivně. O uložení výjimečného trestu lze uvažovat pouze tehdy, pokud se spáchaný skutek svými charakteristikami velmi výrazně odchyluje od typických jednání, subsumovaných pod skutkovou podstatu některého ze zvlášť závažných zločinů. Z obecných pravidel vyměřování trestů vyplývá, že nelze tu samou skutečnost přičítat k tíži pachatele vícekrát – jednou jako znak skutkové podstaty trestného činu, podruhé jako přitěžující okolnost a potřetí jako okolnost svědčící o velmi vysoké závažnosti zločinu ve smyslu § 54 odst. 2 tr. zákoníku; uplatní se zde analogicky zákaz vícenásobného přičítání, vyslovený v ustanovení § 39 odst. 4 tr. zákoníku“ Není pochyb o tom, že tyto principy se týkají i okolností zakotvených v ustanovení § 54 odst. 3 tr. zákoníku.

38. Na základě výše uvedeného rozboru je třeba Krajskému soudu v Hradci Králové dále vytknout, pokud na str. 42 - 44 rozsudku při odůvodňování uložení doživotního trestu odnětí svobody obžalovaným v jejich neprospěch, byť s odkazem na jejich bezcitnost a chladnokrevnost, přičítá jako přitěžující okolnost získání majetkového prospěchu, která je zákonným znakem trestného činu vraždy podle § 140 odst. 3 písm. j) tr. zákoníku. Z tohoto hlediska rovněž nelze hovořit o zvlášť zavrženíhodné pohnutce, ani o zvlášť zavrženíhodném způsobu provedení činu. Rovněž páchání trestné činnosti po delší dobu, resp. počet útoků, jsou zčásti pokryty znakem opětovnosti podle § 140 odst. 3 písm. h) tr. zákoníku. Povaha situace, místa, času a okolností spáchání činů a způsob jejich provedení se přitom nijak výrazně oproti jiným srovnatelným případům negativně nevymezují, aspoň ne natolik, aby při aplikovaných znacích opětovnosti a získání majetkového prospěchu bylo možno hovořit ještě o zvlášť zavrženíhodném způsobu provedení činů. Zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu charakterizuje objektivní stránku trestného činu (zde zvlášť závažného zločinu). Může záležet buď v povaze samotného jednání, např. ve vyšší míře surovosti, zákeřnosti, zvláštní lsti, brutality či zvrhlosti při provedení činu, než jaká obvykle bývá spojena s tímto trestným činem, nebo v povaze situace, místa, času, okolností spáchání apod., např. za živelní pohromy nebo za jiné události vážně ohrožující život, veřejný pořádek a majetek, nebo je zločin součástí rozsáhlejších teroristických akcí. Lze přihlížet i k tomu, že usmrcená oběť byla vystavena zvláštním fyzickým nebo duševním útrapám, zejména šlo-li o osobu nějakým způsobem handicapovanou (bezbrannou ženu, dítě, starého či nemocného člověka). Může zde jít též o zvlášť intenzivní uplatnění přitěžujících okolností uvedených v § 42 písm. b), c), d), g), h), j) tr. zákoníku (srov. přiměřeně R 41/1976, s. 225) nebo o spáchání trestného činu ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 107 tr. zákoníku). Byť naplnění zmiňovaných znaků ve své kombinaci svědčí o odsouzeníhodném a společensky velmi škodlivém jednání obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení], tyto okolnosti na druhou stranu nijak výrazně nepřevýšily intenzitu, v jaké se obvykle vyskytují u zločinů daného druhu, z větší části projednávaných u zdejšího soudu. Na tomto místě musí odvolací soud poukázat i na nález Ústavního soudu ČR III. ÚS 1250/12, podle něhož„ pokus trestného činu je vždy typově méně závažnou formou trestného činu než dokonaný trestný čin. Nedostatek následku, jako součásti objektivní stránky trestného činu, nesporně snižuje stupeň škodlivosti pokusu oproti dokonanému trestnému činu. Újma, způsobená pokusem trestného činu na individuálních právech poškozeného a na společenských zájmech (právních statcích), je vždy menší, než je tomu u dokonaného trestného činu. Princip proporcionality mezi utrpěnou újmou na straně jedné a mezi ukládanou sankcí na straně druhé vyžaduje, aby trest ukládaný za pokus byl zásadně nižší, než za dokonaný čin. V přehnaně přísném trestání přípravy a pokusu je spatřováno přepínání trestní represe. Uložení výjimečného

trestu (§ 54 tr. zákoníku), musí být podloženo zcela mimořádnými a náležitě zdůvodněnými okolnostmi. Zákonné podmínky aplikace institutu výjimečného trestu je nutno interpretovat restriktivně. O uložení výjimečného trestu lze uvažovat pouze tehdy, pokud se spáchaný skutek svými charakteristikami velmi výrazně odchyluje od typických jednání, subsumovatelných pod skutkovou podstatu některého ze zvlášť závažných zločinů". Není jistě sporu, že obecně je možno tyto úvahy Ústavního soudu ČR vztáhnou i na přípravu k trestnému činu. Obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se přitom ve dvou z pěti skutků trestného činu vraždy dopustili pokusu (navíc vůči jedné a téže osobě), ve dvou zůstalo jejich jednání ve stadiu přípravy. I z tohoto hlediska je proto nutno považovat uložený trest odnětí svobody na doživotí za nezákonný. V rámci úvah o spravedlivém trestu nelze také opomenout, že se obžalovaný [příjmení] [příjmení] k trestné činnosti v přípravném řízení plně doznal a svojí výpovědí usvědčil i spoluobžalované, jen na základě čehož mohl být zjištěn průběh a tomu odpovídající právní kvalifikace jednotlivých skutků. Obžalovaná [jméno] [příjmení] nebyla dosud soudně trestána. Vrchní soud na tomto místě považuje za potřebné uvést, že nijak nesnižuje povahu a závažnost všech obžalovaným spáchaných trestných činů, nicméně pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí zákon vyžaduje mimořádnou závažnost zvlášť závažných zločinů, jež svého naplnění v posuzované věci nedošla. Mimořádná závažnost zločinu, který je i jinak zvlášť závažný (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku), je vůbec nejvyšším stupněm závažnosti, jaký používá trestní zákoník k charakteristice trestných činů, a představuje čin obzvlášť závažný, který se vymyká obvyklým měřítkům. Při hodnocení míry naplnění znaku velmi vysoké závažnosti samozřejmě nelze dále odhlédnout od toho, že se obžalovaní [příjmení] a [jméno] [příjmení] dopustili pěti deliktů, kdy čtyři byly spáchány za naplnění dvou znaků kvalifikované skutkové podstat. [jméno] zavinění v tomto konkrétním bodě také zvyšuje, že šlo o jednání spáchané v závažnější formě úmyslu přímého, a to navíc (byť s výhradou výše uvedenou) s rozmyslem. Všechny skutečnosti uvedené v tomto a předchozím odstavci signalizují, že stran závažnosti jde o téměř hraniční případ mezi podmínkami § 54 odst. 2 a § 54 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a že tudíž v rámci trestní sazby § 54 odst. 2 tr. zákoníku nad dvacet až do třiceti let je nezbytné uložit obžalovaným [jméno] a [jméno] [příjmení] výjimečný trest při samé horní hranici této vyšší trestní sazby, nikoli však trest odnětí svobody na doživotí.

39. Možnosti resocializace obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] nejsou podle znalkyně příznivé, u obžalovaného [jméno] [příjmení] je tato možnost velmi nízká, kdy případná recidiva kriminálního jednání je pravděpodobná, u obžalované [jméno] [příjmení] je možnost resocializace nízká, když predikce jejího dalšího osobnostního vyzrávání je nejistá, problematická, kdy pozitivní efekt může mít charakter působícího sociálního prostředí a její sebereflexe, sebenáhled a motivace ke změně. Na základě této diferenciace eventualit nápravy je pak nutno vzít i v úvahu, že na rozdíl od obžalovaného [jméno] [příjmení] není obžalovaná recidivistkou, nýbrž prvotrestaným pachatelem. Za této konstelace nelze podle názoru odvolacího soudu dospět k přesvědčivému závěru, že není naděje, že by, na rozdíl od obžalovaného [jméno] [příjmení], obžalovanou [jméno] [příjmení] bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, zvláště je-li možnost její nápravy ve svém výsledku i podle znalkyně pouze obzvláště ztížena.

40. Zákonem stanovené podmínky trestu odnětí svobody na doživotí tak po shora uvedené selekci naplňuje v posuzované věci v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] potřeba účinné ochrany společnosti a závěr, že není naděje, že by jej bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, v případě obžalované [jméno] [příjmení] toliko potřeba účinné ochrany společnosti, což však k uložení tohoto výjimečného trestu samo o sobě ani u jednoho z nich nepostačuje. Vrchní soud v Praze v této souvislosti ještě připomíná, že hledisko obsažené v ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, totiž že uložení trestu odnětí svobody na doživotí vyžaduje účinná ochrana společnosti, musí být odůvodněno potřebami generální prevence. Tak je tomu zejména v případech vražedných útoků vedených zištnými pohnutkami a

páchaných s rozmyslem, jejichž předmětem jsou zejména určité kategorie osob a které se v praxi objevují relativně často, čemuž bylo v nyní projednávané kauze v nutné míře zadostiučiněno.

41. K námitkám obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uplatněných v odvolání, že podle psychiatrického posudku nejsou nebezpeční, je třeba dodat, že to ještě neznamená, že nejsou nebezpeční pro společnost obecně, zvláště dopustili-li se takto zavrženíhodných činů. Znalkyně totiž uzavřela, že pobyt na svobodě není nebezpečný toliko z úzce psychiatrického hlediska, což by samozřejmě nejen obecně ale i konkrétně, právě v daném případě, neznamenalo, že nemůže dojít naplnění podmínka uvedená v § 54 odst. 3 písm. b) věta první tr. zákoníku.

42. Vrchní soud v Praze proto z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výroku o trestu u obou těchto odvolatelů, a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu sám znovu rozhodl tak, že podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 a § 54 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku uložil obžalovanému [jméno] [příjmení] souhrnný výjimečný trest odnětí svobody na dvacet osm let, obžalované [jméno] [příjmení] podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 a § 54 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku úhrnný výjimečný trest odnětí svobody na třicet let. K této diferenciaci odvolací soud přistoupil na základě toho, že se obžalovaný [příjmení] [příjmení], přestože mu byl ukládán souhrnný trest a obžalovaná [jméno] [příjmení] nebyla dosud trestána a má o něco příznivější možnost resocializace, k trestné činnosti v přípravném řízení plně doznal a svojí výpovědí usvědčil i oba spoluobžalované, což je z hlediska objasnění všech inkriminovaných trestných činů nutno hodnotit jako výraznou polehčující okolnost. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku oba tyto obžalované pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou. Ohledně obžalovaného [jméno] [příjmení] zároveň podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 5 T 21/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

43. Z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] přezkoumal odvolací soud i výrok o trestu týkající se jeho osoby. Trest odnětí svobody vyměřený podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku pod spodní hranici zákonné trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákoníku v trvání osmi let nelze z hlediska a pozice tohoto odvolatele v žádném případě považovat za trest nezákonný či nepřiměřeně přísný, když pouze takový by mohl z podnětu jeho odvolání Vrchní soud v Praze korigovat v jeho prospěch ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. řádu. Podle názoru odvolacího soudu jde naopak o trest nepřiměřeně mírný, nicméně náprava v tomto směru není z důvodu zákazu reformace in peius možná. Za tohoto stavu výrok o trestu odnětí svobody v napadeném rozsudku nedává prostor k jakýmkoliv výhradám a je nutno jej beze zbytku akceptovat. Totéž platí i ohledně zařazení tohoto obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, kdy aplikace ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku je minimálně diskutabilní. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] tak bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu vcelku zamítnuto, neboť v jeho případě zůstal nezměněn i výrok o náhradě škody týkající se jeho osoby.

44. Vadným shledal odvolací soud výrok zaštítěný ustanovením § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku o zabrání věci pravděpodobně obžalovanému [jméno] [příjmení], a to osobního motorového vozidla Škoda Felicia, barvy červená metalíza, [příjmení]: TMBEFF614T0144835, rok výroby 1995, rz. 5H4 93-25, neboť ohledně tohoto automobilu nebyly splněny podmínky citovaného zákonného ustanovení. Náprava tohoto pochybení v podobě jinak plně odůvodněného odnětí vlastnického práva k této věci, jež byla nástrojem trestné činnosti podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1. 2. 2019 (před touto účinností jíž bylo užito ke spáchání trestné činnosti), formou uložení trestu jejího propadnutí, by se však zjevně nesla v neprospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], v důsledku čehož, při respektování již zmiňovaného zákazu reformace in peius, zůstal rozhodnutím odvolacího soudu tento, byť ne plně výstižný výrok nedotčen.

45. V souladu se zákonem byl obžalovanému [jméno] [příjmení] uložen trest propadnutí samonabíjecí pistole stříbrné barvy, zn. IZZARA, ráže 7,65 mm Browning, v. č. 732 včetně 1 kusu zásobníku, samonabíjecí pistole zn. Dreyse, model 1908, ráže 6,35 mm Browning, v. č. 59603 se zásobníkem, kovové skříňky s obsahem 77 ostrých nábojů ráže 6,35 mm Browning a 109 ostrých nábojů ráže 7,65 mm Browning, neboť šlo o věci, kterých bylo užito k spáchání trestného činu a které náležely jmenovanému.

46. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] však zrušil napadený rozsudek v nezákonném výroku opřeném o ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku ohledně zabrání 1 kusu kordíku Luftwaffe WW II., 1 kusu dýky Waffen SS WW II., 1 kusu bodáku s bajonetem, 1 kusu tesáku v pochvě, 1 kusu nože zavíracího stříbrné barvy, 1 kusu originál vrhacího nože, 1 kusu nože bez pochvy, 1 kusu zavíracího nože zn. Columbia, 1 kusu břitvy, 1 kusu vrhacího prostředku – hvězdice, 2 kusů pěstního kovového boxeru, 1 balení airsoftových kuliček, 2 kusů bombiček plynových, 1 kusu pistolového podpažního pouzdra textilního černé barvy, 1 kusu textilního pouzdra pistolového opaskového, 1 kusu pouzdra plastového žluté barvy s diabolkami a airsoftovými kuličkami, 1 balení plastové tuby naplněné airsoftovými kuličkami, 1 balení plastového od bonbonů Tic-Tac naplněné airsoftovými kuličkami, 1 kusu palné zbraně – pětiranového flobertkového revolveru zn. EKOL, model ARDA, ráže 4 mm Flobert, v.č. EAR -1420027, 5 kusů ostrých nábojů Flobert, ráže 4 mm Randz.court., 4 kusů expanzních nábojek ráže 9 mm P.A.Blanc., 6 kusů expanzních nábojek ráže 9 mm R Blanc. a 1 kusu palné expanzní zbraně – revolveru turecké značky EKOL, model VIPER, ráže 9 mm R Blanc, v.č. E4VP -1390026. Podle citovaného zákonného ustanovení může soud, nebyl-li uložen trest propadnutí věci uvedené v § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, uložit, že se taková věc zabírá, ohrožuje-li bezpečnost lidí nebo majetku, popřípadě společnosti, anebo hrozí nebezpečí, že bude sloužit ke spáchání zločinu. Žádná z těchto podmínek splněna nebyla, neboť na rozdíl od poměrně vágního odůvodnění dotčené části napadeného rozsudku jednak tyto věci nemají s posuzovanou věcí a s projednávanou trestnou činností žádnou souvislost, jednak se jedná o předměty sběratelského zaměření, jejichž držení není zákonem zakázáno. Z těchto důvodů po zrušení předmětného výroku nebylo třeba o nich v rozsudku odvolacího soudu ani nově rozhodnout.

47. Zrušen byl z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a poškozené České republiky – ministerstvo spravedlnosti podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu i výrok o náhradě nemajetkové újmy, podle něhož byli podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zavázáni povinnými zaplatit rukou společnou a nerozdílnou na náhradě nemajetkové újmy Ministerstvu spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, Praha 2 jako úhradu nemajetkové újmy poškozeným částku 600 000 Kč. Byť po věcné stránce nelze vytknout tomuto rozhodnutí žádné pochybení, po formální stránce nebyl poškozený subjekt řádně označen, neboť Ministerstvo spravedlnosti ČR jakožto organizační útvar nemá právní subjektivitu, protože se jedná o organizační složku státu. Samostatnou právnickou osobou je pouze stát, toliko kterému mohou vznikat práva a povinnosti. Ve vztahu k tomuto poškozeného subjektu pak nejde o náhradu nemajetkové újmy, nýbrž o náhradu škody. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu proto bylo po zrušení tohoto výroku znovu rozhodnuto tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinni zaplatit rukou společnou a nerozdílnou na náhradě škody České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, Praha 2 částku 600 000 Kč.

48. Zrušen byl z podnětu odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody ohledně poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR týkající se částky ve výši 494 Kč, aniž by v tomto směru bylo třeba nově rozhodnout. Odvolací soud podotýká, že toto zrušení týká pouze tohoto výroku, nikoli výroku ohledně téhož subjektu - poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR týkajícího se částky ve výši 8 245 Kč, který zůstává tímto rozhodnutím odvolacího soudu nedotčen. Taktéž

se toto zrušení netýká obžalovaného [jméno] [příjmení], jemuž povinnost zaplatit rukou společnou a nerozdílnou poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně, Hradec Králové, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Hořická 1710/19a částku 494 Kč zůstává v platnosti. Důvodem tohoto postupu je skutečnost, že nalézací soud nesprávně naložil s připojením Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (srov. č. l. 1652 spisu), která požadovala náhradu škody jednak za náklady spojené s osobou poškozeného [jméno] [příjmení] ve výši 7 751 Kč, jednak za náklady spojené s osobou poškozeného [jméno] [příjmení] ve výši 494 Kč, když tento soud částku 494 Kč de facto připočetl k částce 8 245 Kč, nikoli k částce 7 751 Kč. Ačkoli měl být správně k úhradě částky 7 751 Kč společně a nerozdílně zavázán i obžalovaný [jméno] [příjmení], neboť se tento výrok týká skutku pod bodem 1) napadeného rozsudku, v jeho případě náprava tohoto pochybení není z důvodu již opakovaně zmiňovaného zákazu reformace in peius možná. Ohledně jeho osoby nicméně zůstává v platnosti alespoň povinnost zaplatit společně a nerozdílně s obžalovanými [jméno] a [jméno] [příjmení] částku 494 Kč, zahrnutou jako část náhrady škody ve výši 8 245 (fakticky 7 751 Kč) stran poškozeného [jméno] [příjmení] v napadeném rozsudku téže poškozené organizaci stanovenou. Vyčíslené částky přitom reprezentují náklady smluvních zdravotnických zařízení vynaložené na léčení poškozeného [jméno] [příjmení] a za výjezd RZS k zemřelému [jméno] [příjmení], přičemž odpovědnost obžalovaných je dána ustanovením § 55 odst. 1 zák. č. 48/1997 Sb., podle kterého má tato organizace vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci.

49. Zákonnými a odůvodněnými shledal odvolací soud v napadeném rozsudku výroky o náhradě nemajetkové újmy. Částky ve výši 200 000 Kč, resp. 100 000 Kč, přiznané poškozeným [jméno] [příjmení], narozené [datum], nezletilé [jméno] [příjmení], narozené [datum], nezletilému [jméno] [příjmení], narozenému [datum], a [jméno] [příjmení], narozené [datum], nejsou v rozporu s ustanovením § 2951, § 2956 a § 2959 obč. zákoníku a není důvod je, nota bene toliko z podnětu odvolání obžalovaných, nějak korigovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu.

Praha 19. března 2019

JUDr. Martin Zelenka
předsedkyně senátu